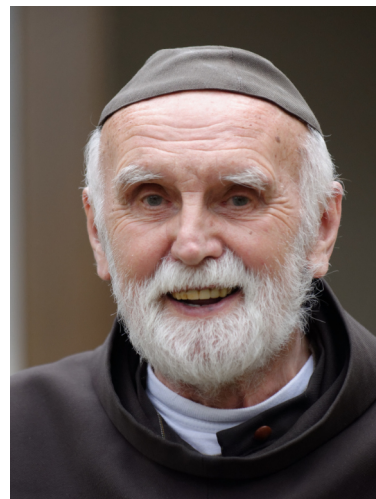

*„Pojďte, požehnaní mého Otce,
přijměte jako úděl království,
které je pro vás připravené od
založení světa. Neboť jsem měl
hlad, a dali jste mi najíst...“*

Lk 25, 34-35

V pokoře před Pánem života oznamujeme, že náš spolubratr

P. Antonín Pavel Kejdana OFM

dovršil svůj život o slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie,
8. prosince 2020, ve věku 88 let,
v 60. roce řeholního života
a v 52. roce kněžství.

Za jeho život poděkujeme při zádušní mši svaté
v kostele sv. Antonína Paduánského v Liberci-Ruprechticích
v sobotu 19. prosince 2020 v 11 hod.
Poté bude uložen do hrobu bratří na ruprechtickém hřbitově.

Účast na pohřbu je omezena, prosíme proto o vaši vzpomínku a modlitbu.
Mši sv. budeme přenášet živě na stránkách farnosti Ruprechtice.

V neděli 20. prosince 2020 v 16 hodin bude slouženo rekviem
v kapli Panny Marie U obrázku.

bratři františkáni rodina

Antonín Pavel Kejdana OFM

Narodil se 3. ledna 1932 ve vesnici Nízký Dřevíč (dnes Velký Dřevíč) u Hronova v katolické rodině. Měl čtyři sourozence, z nichž jeden zemřel v útlém věku. V roce 1945 nastoupil na gymnázium v Broumově, ale po pár měsících přešel do Náchoda, kde dokončil studia maturitou v roce 1951. Už tehdy měl v sobě touhu studovat teologii, ale nastoupil do gumárenského podniku Rubena Náchod, poté pracoval na stavbách v Hronově a Harrachově. V roce 1953 nastoupil dvouletou vojenskou službu, pro svůj nevhodný kádrový profil u Technických praporů, nástupců PTP. Díky P. Titovi Hanušovi s bratrancem Pavlem Genrtem (br. Tomášem) poznali františkány. V roce 1957 spolu odešli do Roztok u Prahy, kde pracovali někteří františkáni na stavbě. Po tajné oblačce 9. června 1959 v kostele na Levém Hradci, kde přijal jméno Antonín, po roce složili první sliby 6. září 1960. Pak se načas cesty bratranců rozdělily. Antonína v roce 1961 zatkla StB, po šesti měsících vazby ho soud odsoudil ke třem letům vězení, po odvolání byl trest snížen na dva roky. Na svobodu se dostal na Novotného amnestii 9. května 1962. Věčné sliby složil 28. srpna 1963. Kněžské svěcení přijal tajně opět s br. Tomášem v červnu 1968. Roku 1969 se oba stali členy první obnovené františkánské komunity vzniklé na faře ve Vrchlabí pod vedením P. Jana Baptisty Bárty. Po zrušení komunity za nastupující normalizace roku 1970 Antonín ještě nedlouho působil v blízkém Dolním Lánově, než musel roku 1971 opustit hradeckou diecézi. Odešel do litoměřické diecéze opět za br. Tomášem, který dostal na starosti farnosti v Hrádku nad Nisou a okolí. Antonín řadu let oficiálně pracoval jako údržbář u řeholních sester Panny Marie Jeruzalémské v Chrastavě, kterým tak mohl sloužit i jako kněz. Později spravoval farnosti v Raspenavě (1986) a ve Vysokém nad Jizerou a okolí (1987–89). Na jaře roku 1989 se po dalším odebrání státního souhlasu stal představeným tajné komunity františkánů v Liberci, kde také prožil návrat svobody. Františkáni následně dostali do správy farnosti na periferii Liberce (Vratislavice, Rochlice, později obnovenou farnost Ruprechtice). Tento kraj se s výjimkou let 1997–2003, kdy byl představeným konventu v Uherském Hradišti, stal jeho plodným doživotním působištěm.

Díky řadě různých profesí a prací, kterými v životě prošel, měl vždy blízký vztah k nejrůznějším činnostem, od technických po ty nejprostší. Velmi mu ležela na srdci františkánská strohost a chudoba, měl také vždy otevřené srdce pro lidi bez domova a ostatní potřebné. Zemřel 8. prosince 2020 v domě bratří v Liberci.